

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

XXVII. Quid agendum, quando prioratus religiosorum aut monialium, non habent prouentus sufficientes ad plurium in illis locis educationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

In incessu quoque honestatem exhibeant, vt grauitate itineris, mentis maturitatem ostendant. Incompositio enim corporis, risus dissolutus, indecens oculorum vagatio, inæqualitatem indicant mentis.

In conuersatione autem cum laicis ita se habeant, vt neque ex nimia familiaritate, aut conuersatione æquali, reddatur contemptus dignitatis: neque ex nimia austeritate, fastu aut pompa, superbi aut plus æquo elati iudicentur.

Qui ludi a clericis sunt vitandi.

Neque in publico ludant pila, aut aliis ludis, maxime cum laicis. A ludo alearum, aliisque, qui a sorte pendent, abstineant: neque ludentium fautores, spectatores, aut testes existant.

Non se admisceant choreis publicis, tripudiationibus, aut saltationibus: non turpes, amatorias, aut lasciuas depromant cantilenas, seu cantantibus faueant aut adsint.

Non in scenam velut histriones prodeant, non comœdias vernaculas agant: non spectaculum corporis sui faciant in publico priuatoque loco.

Quæ omnia cum omnibus sacerdotibus sunt indecora, & ordini clericali multum detrahentia, tum illis præcipue, quibus animarum cura est commissa.

XXVI.

Incontinentes sacerdotes, & concubinarios clericos, episcopi per se vel suos officiales ad continentiam & ecclesiæ regulam remediis conuenientibus reuocabunt. Salutare pœnas, iuxta sanctorum patrum decreta, & sacrorum ac generalium Conciliorum Canones, in illos (si moniti non desistant) exequentur.

Contra clericos venatores, vel negotiis sæcularibus implicitos, si a venandi negotiandive consuetudine moniti non desistant, ad pœnam Aurelianensis Concilii & alterius Lateranensis procedetur.

XXVII.

Et cum sacrum Viennense Concilium statuerit, vt monachi in suis sibi commissis administrationibus vel prioratibus non præsumant soli habitare, sed si prouentus prioratuum vel administrationum huiusmodi forte non suppetant, duobus aliis vicinioribus locis, ad eorum monasteria

ANNO
CHRISTI
1527.

pertinentibus, vel ipsorum monasteriorum officiis, aut inter se inuicem, prout erit commodius, cum consensu & consilio abbatum, per locorum ordinarios vniantur: nos illud Viennensis Concilii tam salubre tamque prouidum statutum obseruari præcipimus.

Ad hoc statuimus, quod moniales cuiuscumque ordinis existant, morantes in prioratibus, qui non sunt idonei ad conuocandam reformationem, & conuentum custodiendum, neque ad id forte reditus eorum suppetere possunt: remittantur ad abbatiam seu monasterium, vnde huiusmodi prioratus dependent. Reditus autem prædictorum prioratum a pplicentur abbatia, vel monasterio, vbi etiam pro mensura augmenti augeatur numerus religiosarum. Ex ordinatione autem episcopi prouidebitur de seruitio competenti in prædicto prioratu celebrando per presbyterum secularem: cui de consensu religiosarum, per eundem episcopum congrua portio assignabitur.

Et quoniam sunt aliqua monasteria sita extra prouinciam nostram, a quibus dependent prioratus, infra limites prouinciæ nostræ constituti, rogamus diocesanos locorum, vt religiosas illorum prioratum aduocent ad suas abbatias, seu monasteria: offerentes, quod nos & suffraganei nostri etiam curabimus modo consimili ad abbatias nostrarum diocesum reuocare religiosas, existentes in prioratibus extra prouinciam nostram sitis, quibus insufficientes reditus esse nobis constiterit.

XXVIII.

Item constituimus, vt in monasteriis monialium tot instituantur moniales, quot de facultatibus eorundem monasteriorum (reparationibus ecclesiæ, clausuræ, & aliarum regularium domorum, nec non & processuum expensis deductis) commode & sine penuria sustentari possint. A quibus pro ingressu, aut receptione, nihil prorsus prætextu consuetudinis, aut quouis alio quæsito colore, exigatur. Si qua tamen ultra eas in huiusmodi monasteriis se recipi petat, id non interdiximus, dummodo congruam secum afferat pensionem, qua cum ceteris religiosis numerariis alatur. Non tamen in locum numerariarum succedat: sed decedentibus numerariis alia noua & pauperes subrogentur.

De reuocacione religiosarum, in aliena diocesi existentium.